

Sygn. akt III Cz 1506/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek

SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Marcin Rak

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 25 listopada 2014 r. w G.

sprawy z wniosku A. O. i B. O.

przy udziale K. T. (T.) i J. T. (T.)

o stwierdzenie zasiedzenia służebności drogi koniecznej

na skutek zażalenia uczestników postępowania

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 23 czerwca 2014 r., sygn. akt II Ns 1016/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 23 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w niniejszej sprawie zakazał uczestnikom K. T. i J. T. stawiania zapór drogowych na działce nr (...) położonej w gminie L., obręb R., dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr (...) oraz prowadzenia jakichkolwiek robót na tej działce, uniemożliwiającej wnioskodawcom korzystanie z przejazdu i P. od i do działki o numerze (...), położonej w gminie L., obręb R., dla której Sąd Rejonowy w Rybniku prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Uzasadniając rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie wnioskodawców jest wiarygodne, a za udzieleniem zabezpieczenia przemawia to, że nieruchomości wnioskodawców nie ma dostępu do drogi publicznej, natomiast istniejący konflikt pomiędzy zainteresowanymi winien być jak najszybciej zlikwidowany.

Zażalenie na to postanowienie wnieśli uczestnicy postępowania zarzucając naruszenie przepisów postępowania, a to art. 730¹ § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że roszczenie wnioskodawców jest wiarygodne, w sytuacji gdy zgromadzony materiał dowody nie daje żadnych podstaw do takich wniosków, jak również art. 730¹ § 1 i 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, że wnioskodawcy uprawdopodobnili interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, w sytuacji gdy nieruchomości wnioskodawców posiada dostęp do drogi publicznej (ul. (...)), a zachowanie uczestników w żaden sposób nie utrudnia osiągnięcia celu postępowania.

Na tych podstawach wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawcy wnieśli o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do regulacji prawnej z art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia, które po myśli art. 732 k.p.c. udzielanej jest na wniosek, a w wypadkach, w których postępowanie może być wszczęte z urzędu - także z urzędu.

Przesłanki zabezpieczenia ustawodawca uregulował w art. 730¹ § 1 k.p.c., zgodnie z którym, udzielenie zabezpieczenia uzależnione jest od wykazania uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który stosownie do § 2 tego artykułu, istnieje w przypadku, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Jak wskazuje się w doktrynie interes w udzieleniu zabezpieczenia może się również wyrażać „w potrzebie uzyskania natychmiastowej ochrony prawnej o treści nieróżniącej się od ochrony żądanej w merytorycznym postępowaniu w sprawie.” [w: D. Z. - Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające, Komentarz, Komentarz do art. 730¹ Kodeksu postępowania cywilnego, LEX, 2013].

Wskazane powyżej uprawdopodobnienie roszczenia i interesu prawnego, sprowadza się do wykazania prawdopodobieństwa prawdziwości danego faktu i traktowane jest jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu. Zgodnie z art. 243 k.p.c. uprawdopodobnienie zwolnione jest z zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym, co jednak przy ocenie wniosku nie wyłącza stosowanie przez sąd dyrektyw wynikających z art. 233 § 1 i 2 k.p.c. Nadto należy zwrócić uwagę, iż uprawdopodobnienie nie może opierać się jedynie na twierdzeniu strony. Uprawdopodobnienie okoliczności faktycznej może nastąpić nie tylko przy pomocy dowodów pisemnych przedłożonych sądowi przez wnioskodawcę, lecz także za pomocą innych dowodów (ze świadków itp.), które wymagają podjęcia przez sąd odpowiednich czynności w postępowaniu dowodowym (porównaj: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1951 r., C 398/51). Tym samym uwzględnienie zgłaszanego wniosku następuje w przypadku gdy strona wykaże, choć w sposób nie dający pewności, że powołane okoliczności są wiarygodne i prowadzą do uznania opisanego na ich podstawie stanu faktycznego. Stanowi to więc rygor zdecydowanie słabszy niż w przypadku konieczności udowodnienia tych przesłanek. Powyższe okoliczności dają również podstawę do odejścia od rygorystycznego przestrzegania zasady swobodnej oceny dowodowej, choć nie może prowadzić do dowolnej oceny dowodowej, co w zażaleniu zarzucił pozwany.

Służebność drogi koniecznej, której ustanowienia domagali się wnioskodawcy, dopuszczalna jest, zgodnie z art. 145 § 1 k.c. gdy nieruchomości nie ma odpowiedniego dostępu do drogi publicznej lub do należących do tej nieruchomości budynków gospodarskich.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego (k. 21) jednoznacznie wynika, że nieruchomości ta nie ma dostępu do drogi publicznej, a wobec podnoszonych przez wnioskodawców okoliczności, że uczestnicy podjęli prace, szczegółowo wskazane we wniosku o udzielenie zabezpieczenia (k. 23) na co przedłożyli również odpowiednią dokumentację zdjęciową (k. 25 – 29), czyniło zasadnym udzielenie zabezpieczenia, wobec spełnienia przesłanek określonych w (...) § 1 k.p.c.

Z przyczyn opisanych powyżej należało orzec jak w sentencji po myśli art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Marcin Rak SSO Leszek Dąbek SSO Andrzej Dyrda